Benke László

Sírás

Csókjainkban, gyerekünkben
sír a sírás kenyerünkben,
sír, amikor beszélgetünk,
hogyha jövünk, hogyha megyünk,
sír a közel, sír a távol,
isten sír az elmúlásból,
fel-felsír a gondolatban,
sír a földben, sír a magban,
önműködően a gépben
nem találom emberségem,
bólogatok, mint egy robot,
sírok, rívok, undorodok,
szalagján a nagy egésznek
zokognak az alkatrészek,
ordítok a gyűlöletben,
sír az élet, szeretetlen,
hajladozva sír a nádszál,
megaláztál, megaláztál,
olyan szégyen, szinte senki
nem akarja észrevenni,
pipitérben, fényes hóban
sír a szívem, állandóan,
benn a házban sír egy halott,
legyőzöttek, virrasszatok,
anyánk, ha csak megérintem,
felzokog a génjeimben,
sír a cipőm és kabátom,
halálom, ha felpróbálom,
katonák, ha öldökölnek,
sírván sírva könyörögnek,

üvöltsetek föl emberek,
nem sírhatunk helyettetek,
annyi minden gyűlt föl bennem,
abbahagyni lehetetlen,
sír a növény, sír az állat,
nincsen, aki ellenállhat,
sem az álom, sem a való,
túl sok lett a sírnivaló.